

Musiikin siivin muistojen Karjalaan

Yhteisvastuun lähetti toi teatterin kotiin

■ **Paljon onnea vaan** -sävel kajah-
taa ovikellosta Kellonsoittajan-
kadulla ja **Ilmi Ettanen** kiirehtii
avaamaan ovea. Oven takaa
esiin tulee jo odotettu vie-
ras, Turun Kaupunginteatterin
näyttelijä **Juha-Pekka Mikkola**
kitaransa kanssa. Polkupyörällä
paikalle saapunut näyttelijä oli
lähtenyt kiertelemään vanhus-
ten koteja heti teatteriharjoitus-
ten jälkeen.

- Tuomiokirkkoseurakunnan
diakoni **Raija Eeva** soitti Linna-
teatterin vinkistä ja pyysi näyt-
teliöitä osallistumaan Yhteis-
vastuutempaukseen, jonka tar-
koituksena on tuoda piristys-
tä sellaisille vanhuksille, joille
kotoa poistuminen on työläs-
tä. Nyt meiltä on kaksi näytte-
lijää kiertämässä kodeissa esiinty-
mässä. **Petri Rajala** kierteli kita-
ransa kanssa maaliskuussa.

- Halusin lähteä mukaan
tempaukseen, koska tykkään
esiintyä myös pienelle porukal-
le ja tavata uusia ihmisiä, kertoo
Mikkola, joka on tehnyt Tuo-
miokirkkoseurakunnan kanssa
yhteistyötä näytelmissä Mies ja
tuli sekä Jokamies.

Musiikki tuo muistot

Kitaran virittelyn ja leppoisen
juttelun lomassa Mikkola kyse-
lee emännän ja hänen naapurin-
sa **Selma Tuunanen** musiikillis-
ta osaamista.

- Edellisessä paikassa esiin-
nyin eläkkeellä olevalle kantto-
rille eli jännitti vähän, naurah-
taa Mikkola.

Mikkola on koennut ohjel-
mistoonsa lauluja muun muas-
sa Rautavaaralta ja Helismaal-
ta, runoja ja muutaman pä-
tjän omasta monologiesitykses-
tä Duuni.

- Toivottavasti viihdytte. Olen
opetellut muutaman näistä kap-
paleista juuri tätä varten, joten
otan oikeuden laulaa väärin,
vitsailee Mikkola ja saa hymyn
kuuntelijoiden kasvoille.

Ensimmäiseksi hän esittää
naisille Rautavaaran kappaleen
Hummani Hei. Mikkolan tum-
malla ja vahvalla äänellä esittä-
mä kappale tuo muistoja mie-
leen.

- Tuosta tuli lapsuus heti mie-
leen. Muistan, kun hevosella

ajettiin Suistamolla, muistelee
Selma.

Kitaran taas herätti muistoja Il-
missä.

- Tuli mieleeni muisto nuo-
resta pojasta, jonka kanssa ai-
koinaan seurustelin. Poika soit-
ti kitaraa orkesterissa.

Ilmi ja Selma ovat kummat-
kin kotoisin Karjalasta. Na-
pureita yhdistää pitkä ystävyys,
kun samassa talossa on asuttu jo
yli 50 vuotta.

Välitöntä kontaktia

Mikkolan esittämät kappaleet
tarraavat naiset mukaansa ja pis-
tävät kummankin tahtijalkaan
vauhtia. Muutaman kappaleen
jälkeen on kuitenkin tau-
on paikka Ilmin tarjoilussa vie-
railleen mansikkajäätelöä.

- Ajattelin esiintymällä antaa
panokseni Yhteisvastuukeräyk-
seen. Tämä tuntui hyvältä ja oi-
kealta. On myös hienoa tuoda
esittävää taidetta olohuoneisiin,
mietti Mikkola.

Jäätelön syönnin lomassa käy-
dään läpi Ilmin ja Selman päi-
väruutiineja.

- Tämä on virkistävää, kun
usein päivät ovat vaan olemista.
Kyllä kontakti ulkopuolisen ih-
misen kanssa on piristävää asia.
Varsinkin vanhan ja nuoren vä-
linen kontakti on miellyttävä.
Nuoret saavat tietoa vanhempien
elämästä ja vanhemmat nuor-
empien, toteaa Selma.

- On se hienoa, että tekin olet-
te löytäneet toistenne seuraksi.
Niin monet vanhukset jäävät
suotta aivan yksin, vaikka oli-
si muita omanikäisiä, joista saisi
seuraa. Toivon, että nuoret suk-
kulaiset eivät myöskään unoh-
taisi vanhuksia. Rakkautta riit-
tää kaikilla antaa ja ottaa, Juha-
Pekka Mikkola kannustaa.

Mikkola esittää naisille vielä
muutaman laulun ja runon, sit-
ten on aika siirtyä jo seuraavaan
paikkaan.

Mikkolan esiintyminen jä-
tti naisiin lähtemättömän väiku-
tuksen.

- Ihanaa, että tullaan tällä ta-
valla kotiin. Tämä oli aivan hur-
maavaa, ihastelee Selma Tuu-
nainen.

Sanna Pitkänen

Ylhäällä:
Vanhat, tutut laulut toimivat
aikakoneen tavoin. Naiset
siirtyivät muistojen mukana
menneille vuosikymmenille.

Alhaalla vasemmalla:
Näyttelijä Juha-Pekka Mikkola
antoi oman panoksensa
Yhteisvastuun hyväksi
kiertämällä turkulaisten
vanhusten luona esiintymässä.

Alhaalla oikealla:
Ihka oikea kotiteatteri toi
iloa Ilmi Ettasen päivään.

Lahja äidiltä

■ **Lapsuudenkaverit ja ensimmäiset kouluvuodet** suuressa tamperelaisessa lähiössä muistuvat mieleen, kun selailen omaa vauvakirjaani. Äiti kirjoitti kirjan kannesta kanteen ja tallensi siihen pienen tytön elämän tärkeitä hetkiä. Kirjaa tutkimalla omat lapseni saavat kurkistussikkunan 60-70-luvulle, jolloin Peppi Pitkätossu, sitruunalimonadi ja twist-naru olivat suosikkejani. Mutta millainen oli oman äitini lapsuus?

Annoin viisi vuotta sitten äidille lahjaksi tyhjän kirjan, johon pyysin häntä kokoamaan

oman elämänsä tarinan. Viime syksynä sain takaisin tuttuun tapaan kannesta kanteen kirjoitetun kirjan, johon on tekstiä väliin liimattu vanhoja valokuvia, lehtileikkeitä ja tärkeitä muistoja. Kirjasta voin lukea millaista herkkua kuivatut porkkanat olivat pula-ajan lapselle, valitsiko äiti lapsena ilmapallon vai huiskan vaputorilta ja miltä tuntui lähteä Ruotsiin kesätöihin sisäköksi suureen kartanoon Tampereen Härmälässä vietetyn lapsuuden jälkeen.

Luin kirjan yhdellä istumal-

la ja tunsin suurta kiitollisuutta mahdollisuudesta kurkistaa vuosikymmenten taakse. Kirjassa muistot ja tunnelmat säilyvät seuraavillekin sukupolville, joille tapahtumapaikat vähitellen muuttuvat osaksi tarinaa. Liisankallion pyykinkuivauspaikka, Rantaperkiön pelottava kalkkunatarha ja Reuharin tanssilava jatkavat elämäänsä kirjan kansien suojassa.

Ehkä joskus saan lukea myös isäni elämäntarinan kansien välillä. Toistaiseksi lähes tyhjä kirja odottaa omaa vuoroaan isän hyllyssä. Ja ehkä voisin vähitel-

len aloittaa myös oman kirjani, että tulevat polvet tietäisivät elämästäni myös Peppi-vaiheen jälkeenkin.

MS

Saska Syrjänen

Vertaistukea keilatessa

■ **Päihdeongelmista toipuville ja vankilasta vapautuneille** järjestettävä harrasteryhmä on kokoontunut jo joitakin kertoja Diakonikeskuksen tiloissa. Pelkästään seurakunnan seinien sisäin kokoontumiset eivät jää, sillä välillä lähdetään porukalla seurakunnan kustantamana keilaamaan ja elokuviin.

- Pari kertaa kuukaudessa kokoontuvan ryhmän tarkoituksena on toimia vertaistukena ja tutustuttaa osallistujat erilaisiin harrastustoimintoihin. Tarkoitut on myös täyttää se tyhjä aukko, joka on syntynyt päihdeiden käytön lopet-

tamisen myötä tai vankilasta vapautumisen jälkeen, kertoo päihde- ja kriminaaliryhmän diakoni **Marjo Hurme**.

Hurme vetää harrasteryhmää yhdessä **Susanna Häkkinen** kanssa, joka toimii Sirkkan päiväkeskuksen ohjaajana.

Seuraavan kerran ryhmä kokoontuu 11.5 klo 15.30, jolloin lähdetään yhdessä mahdollisesti elokuviin tai museoon. Ryhmä jatkaa toimintaansa myös koko kesän ajan.

Lisätietoja harrasteryhmästä antaa Marjo Hurme puh. 261 7239, 040 3417 239.

SP